

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 17.10.2023
COM(2023) 660 final

2023/0379 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) 2016/1011 vad gäller tillämpningsområdet för reglerna för referensvärden, användningen i unionen av referensvärden som tillhandahålls av en administratör belägen i ett tredjeland och vissa rapporteringskrav

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

Det här förslaget ingår i ett åtgärds paket för att rationalisera rapporteringskraven. Det syftar till att rationalisera auktorisation och registrering, och minska bördan för EU-företag, särskilt små och medelstora företag, (dvs. mindre administratörer av referensvärden och användare av referensvärden). Det regelverk som tillämpas på dessa företag har flera nivåer. Olika regler och rapporteringskrav gäller beroende på vilken typ av referensvärde de tillhandahåller. Syftet med förordning (EU) 2016/1011 (referensvärdesförordningen) är att ta itu med betänkligheter kring huruvida referensvärden är rättvisande och fria från otillbörlig påverkan, oavsett dessa referensvärdens storlek och systemiska karaktär. Frågan är om alla de krav som anges i referensvärdesförordningen är proportionerliga, särskilt för administratörer som erbjuder referensvärden där värdet av de instrument, avtal eller fonder för vilka referensvärdena används är lågt eller som tillhandahåller index endast för ett begränsat antal användare av referensvärden i enlighet med bilaterala avtal (skraddarsydd index). Marknadsaktörer har uttryckt önskemål om att referensvärdesförordningens regler ska ses över och kraven göras beroende av hur relevant ett referensvärde är för systemet som helhet eller av hur stor roll ett referensvärde spelar för att marknaderna ska fungera i en medlemsstat eller i EU som helhet.

I sitt meddelande EU:s konkurrenskraft på lång sikt – efter 2030⁽¹⁾, understryker kommissionen vikten av ett regleringssystem som säkerställer att mål uppnås till lägsta möjliga kostnad. Kommissionen har därför åtagit sig att göra en ny satsning för att rationalisera och förenkla rapporteringskraven, med det slutliga målet att minska de administrativa bördorna med 25 %, utan att det undergräver de därmed sammanhängande politiska målen.

Rapporteringskrav spelar en viktig roll för att säkerställa korrekt övervakning och verkställande av lagstiftning. Kostnaderna uppvägs till stor del av den nytta kraven medför, särskilt när det gäller att övervaka och säkerställa efterlevnad av viktiga politiska åtgärder. Det är dock viktigt att rationalisera dessa krav för att säkerställa att de uppfyller sitt avsedda syfte och för att begränsa den administrativa bördan. Rapporteringskrav kan medföra oproportionerliga bördor för berörda parter, inklusive små och medelstora företag och mikroföretag, bland annat på grund av organisatorisk och teknisk utveckling som kräver en anpassning av de ursprungliga rapporteringskraven.

Att rationalisera rapporteringsskyldigheterna och minska de administrativa bördorna är därför en prioritering.

Det här lagstiftningsförslaget syftar till att se över referensvärdesförordningens tillämpningsområde och åtgärda dess brister samt göra riktade förbättringar av förordningens funktionssätt.

- **Politiskt och rättsligt sammanhang**

¹ COM(2023) 168 final.

Ett referensvärde är ett index ⁽²⁾ som används som referens för att fastställa priset på ett finansiellt instrument eller ett finansiellt avtal, alternativt för att mäta resultatet hos en investeringsfond. I nuläget produceras ett brett urval av referensvärden, inklusive referensräntor som Euribor, aktiereferensvärden som indexen CAC 40, DAX eller S&P 500 och råvaruindex, t.ex. referensvärden för energi såsom *West Texas Intermediate* eller *Brent*. Referensvärdesförordningen är tillämplig på flera olika underliggande tillgångsklasser, inklusive aktier (och aktieliknande instrument såsom börshandlade fonder), instrument med fast intäkt, räntor, krediter eller växelkurser samt olika råvaror.

Tabellerna 1–3 visar hur de viktigaste typerna av referensvärden för de viktigaste tillgångsklasserna i den nuvarande referensvärdesförordningen har organiserats med utgångspunkt i tre dimensioner: 1) mängden tillgångar som hänvisar till ett referensvärde, 2) underliggande tillgångsklass och 3) typer av dataunderlag som används för att beräkna referensvärdet.

² Ett index är ett statistiskt mått, vanligtvis på ett pris eller en kvantitet, som beräknas eller fastställs utifrån en representativ uppsättning underliggande data.

Tabell 1: Befintlig lagstiftning: indelning av referensvärdena på grundval av användningens omfattning i EU

Kategori	Kvantitativt tröskelvärde ³	Åtgärd som krävs för att referensvärdet ska klassificeras på detta sätt	Rättsliga konsekvenser	Nuvarande referensvärden i kategorin
Kritiska referensvärden	<ul style="list-style-type: none"> - 500 miljarder euro eller - 400 miljarder euro + 2 av de kvalitativa kriterierna i artikel 20.1 c eller - referensvärdet baseras på inlämnade uppgifter från rapportörer av vilka de flesta är belägna i en och samma medlemsstat och erkänns som kritiskt i den medlemsstaten. 	Kommissionen antar genomförandeakter i enlighet med artikel 20.1 i referensvärdesförordningen (kommissionens genomförandeakt ⁴).	Det finns ytterligare regler (artiklarna 20–23) som är tillämpliga, inklusive obligatorisk administration (den behöriga myndigheten har befogenhet att tvinga administratören att fortsätta att offentliggöra referensvärdet) och obligatorisk rapportering (om administratören meddelar den behöriga myndigheten att en rapportör har för avsikt att sluta rapportera in dataunderlag har den behöriga myndigheten befogenhet att kräva att rapportören fortsätter att rapportera in dataunderlag).	Euribor, Wibor, Stibor, Nibor
Signifikanta referensvärden	<ul style="list-style-type: none"> - Referensvärdet är inte ett kritiskt referensvärde. <p>Samtidigt uppfyller det minst ett av följande kriterier:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 50 miljarder euro eller - Referensvärdet har inget eller mycket få lämpliga marknadsledda alternativ och det skulle – om referensvärdet upphör att tillhandahållas, eller tillhandahålls på grundval av dataunderlag som inte längre på ett fullgott sätt representerar den underliggande marknaden eller ekonomiska verkligheten eller som är otillförlitligt – uppstå en allvarlig och negativ påverkan på marknadernas 	Den behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen av administratören beslutar att klassificera ett referensvärde som signifikant eller icke-signifikant.	<ul style="list-style-type: none"> - Riktade sänkningar av kraven i referensvärdesförordningens avdelning II enligt en princip om efterlevnad eller förklaring (se artikel 25 i referensvärdesförordningen). - Enheter som redan står under tillsyn behöver endast vara registrerade för att få administrera signifikanta referensvärden. 	I september 2022 fanns det uppskattningsvis 50 signifikanta referensvärden, som tillhandahölls av sex olika administratörer, som omfattades av referensvärdesförordningen ⁵ .

³ Beräkning baserad på det totala värdet av de finansiella instrument, finansiella avtal eller investeringsfonder i unionen för vilka referensvärdet används, fastställt av administratören av referensvärdet.

⁴ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1368, i dess ändrade lydelse.

⁵ Detta utesluter ett okänt antal signifikanta referensvärden som tillhandahölls av administratörer utanför EU som vid den aktuella tidpunkten inte hade erkänts eller godkänts.

	integritet, den finansiella stabiliteten, konsumenterna, realekonomin eller finansieringen av hushåll eller företag i en eller flera medlemsstater.			
Icke-signifikanta referensvärden ⁶	Ett referensvärde som inte uppfyller kriterierna för ett kritiskt eller signifikant referensvärde.		<ul style="list-style-type: none"> - Mer långtgående sänkningar av kraven i referensvärdesförordningens avdelning II på "följ eller förklara-basis" (se artikel 26 i referensvärdesförordningen). - Administrering av ett icke-signifikant referensvärde kräver endast registrering. 	Alla övriga referensvärden.

Tabell 2: Befintlig lagstiftning: indelning av referensvärdena på grundval av underliggande tillgångsklass

Underliggande tillgångsklass	Definition	Åtgärd som krävs för att referensvärdet ska klassificeras på detta sätt	Rättsliga konsekvenser
Referensräntor	"ett referensvärde som [...] fastställs på grundval av den räntesats till vilken banker kan låna ut till eller låna från andra banker, eller andra aktörer än banker, på penningmarknaden"	Ingen åtgärd behövs. Den behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen av administratören beslutar att klassificera ett referensvärde efter den tillgångsklass som referensvärdet avser.	Referensräntor omfattas av ett särskilt system som anges i bilaga I till referensvärdesförordningen.
Råvaruindex	"ett referensvärde där den underliggande tillgången [...] är en råvara [...], med undantag av [...] utsläppsrätter [...]"		Råvaruindex, med undantag för <ul style="list-style-type: none"> - råvaruindex där en majoritet av rapportörerna av dataunderlag är enheter som står under tillsyn, - råvaruindex som också är referensvärden baserade på reglerade uppgifter, - råvaruindex som utgör kritiska referensvärden och har guld, silver eller platina som underliggande tillgång, omfattas av ett särskilt system som anges i bilaga II till referensvärdesförordningen.
Övriga (innefattar aktier, fast intäkt, skuld, växelkurs ...)	[alla övriga referensvärden]		Omfattas av det generella system som fastställs i referensvärdesförordningen.

⁶ Det skuggade området motsvarar referensvärden för vilka administratören inte längre skulle behöva registrera sig. Se nedan.

Tabell 3: Befintlig lagstiftning: indelning av referensvärdena på grundval av den typ dataunderlag som används

Typ av dataunderlag	Definition	Åtgärd som krävs för referensvärdet ska klassificeras på detta sätt	Rättsliga konsekvenser
Referensvärde baserat på reglerade uppgifter	ett referensvärde som fastställs genom tillämpning av en formel på grundval av a) dataunderlag som kommer helt och hållet från i) en handelsplats [...] eller en handelsplats i ett tredjeland beträffande vilken kommissionen har antagit ett [beslut om likvärdighet] [...], ii) ett godkänt publiceringsarrangemang [...] eller en tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation [...], iii) en godkänd rapporteringsmekanism [...], iv) en elbörs [...], v) en naturgasbörs [...], vi) en auktionsplattform, vii) en tjänsteleverantör till vilken administratören av referensvärdet har utkontrakterat insamlingen av uppgifter [...], förutsatt att denna tjänsteleverantör erhåller uppgifterna helt och hållet från en enhet som omfattas av leden i–vi i denna punkt, b) fondandelsvärden för investeringsfonder.	Ingen åtgärd behövs. Den behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen av administratören beslutar att klassificera ett referensvärde efter den typ av dataunderlag som används.	För referensvärden baserade på reglerade uppgifter gäller avsevärt sänkta krav avseende kontroller av dataunderlag, rapportering av överträdelser och inrapportering av dataunderlag (se artikel 17). Referensvärden baserade på reglerade uppgifter kan inte fastställas som kritiska referensvärden, oavsett om de överstiger de kvantitativa tröskelvärden som anges i artikel 20.
Alla övriga referensvärden	Allt dataunderlag som inte uppfyller kraven för reglerade uppgifter.		Omfattas av det generella system som fastställs i referensvärdesförordningen.

Finansmarknaderna är globala marknader, och referensvärden tas fram och används internationellt. Europeiska banker, investeringsfonder och andra användare av referensvärden ⁽⁷⁾ hänvisar till referensvärden från EU och från länder utanför EU för flera olika ändamål, från att säkra sina egna risker, inbegripet ränte-, kredit- och valutarisker, och erbjuda produkter för att säkra sina kunders risker till att upprätta investeringsportföljer genom att använda referensvärdet antingen som en investeringsmall eller som ett referensvärde för en investeringsportföljs resultat. Referensvärdesförordningen innehåller följande förteckning över de användningsfall som omfattas av förordningen:

- (a) att emittera ett finansiellt instrument som hänvisar till ett index eller en kombination av index,
- (b) att fastställa det belopp som ska betalas enligt ett finansiellt instrument eller finansiellt avtal genom att hänvisa till ett index eller en kombination av index,
- (c) att vara part i ett finansiellt avtal som hänvisar till ett index eller en kombination av index,

⁷ Enheter under tillsyn definieras i artikel 3.1.17 i referensvärdesförordningen.

- (d) att fastställa en kreditränta [...] beräknad som en spread eller ett påslag på ett index eller en kombination av index [...],
- (e) att mäta resultatet för en investeringsfond genom ett index eller en kombination av index [...].

Referensvärdesförordningen reglerar också användningen av ett referensvärde inom EU⁽⁸⁾. Referensvärdesförordningen har därför som mål att säkerställa att EU:s inre marknad fungerar korrekt och att konsumenter och investerare åtnjuter ett starkt skydd i samband med referensvärden på EU-nivå, så som betonas i skäl 6 i referensvärdesförordningen. Följaktligen regleras användningen av referensvärden i unionen i artikel 29 i referensvärdesförordningen.

Referensvärdesförordningen började tillämpas den 1 januari 2018, med en övergångsperiod för befintliga referensvärden och referensvärden från länder utanför EU fram till och med den 31 december 2019. Tidsfristen för referensvärden från länder utanför EU har därefter förlängts två gånger; i juli 2023 antog kommissionen ett utkast till delegerad förordning enligt referensvärdesförordningen i syfte att ytterligare en gång förlänga övergångsperioden till den 31 december 2025 för referensvärden från tredjeländer som används av enheter som står under EU:s tillsyn⁽⁹⁾.

Referensvärdesförordningen bygger på Internationella organisationen för värdepapperstillsyns principer om finansiella referensvärden (Ioscoprinciperna) och samma organisations principer för organisationer som rapporterar oljepriser (Ioscoprinciperna för organisationer som rapporterar oljepriser). Dessa två uppsättningar principer utvecklades på internationell nivå under 2012–2013 som svar på olika avslöjanden om manipulering av referensvärden och fungerar som ett viktigt fokus för referensvärdesregleringar i hela världen. De följs av de flesta professionella administratörer av referensvärden, främst genom självcertifiering.

• Översikt av förslaget

I linje med det dubbla målet att rationalisera rapporteringen och den övergripande regleringsbördan och att uppfylla mandatet att se över referensvärdesförordningen i fråga om dess tillämpningsområde och dess regler för användning av referensvärden från länder utanför EU syftar detta förslag till att avhjälpa följande två brister:

- (1) Den nuvarande referensvärdesförordningen är inte tillräckligt proportionerlig, särskilt i den bemärkelsen att administratörer av icke-signifikanta referensvärden omfattas av ett krav på registrering från och med den första användningen av ett referensvärde som de erbjuder.
- (2) Kravet att erhålla erkännande eller godkännande skulle kunna ha en avskräckande effekt som minskar viljan hos administratörer från tredjeländer att erbjuda referensvärden i EU. Administratörer av referensvärden från länder utanför EU, som ofta inte står under tillsyn i sina hemjurisdiktioner, står inför en betydande extra efterlevnadsbörda när de söker tillträde till EU:s marknad genom erkännande eller godkännande. Detta riskerar att begränsa antalet eller mångfalden av referensvärden som är tillgängliga för användare av referensvärden i EU.

⁸ Artikel 2.1 i referensvärdesförordningen. Referensvärdesförordningen reglerar användningen av referensvärden av enheter som står under EU:s tillsyn, vilka i denna text kallas *användare av referensvärden*. Kunder till de enheter under tillsyn som avses ovan, investerare och företag som vill använda referensvärden på något av de sätt som anges i förteckningen ovan kallas *slutanvändare* av referensvärden.

⁹ Se <https://webgate.ec.europa.eu/regdel/#/delegatedActs/2036?lang=sv>.

Referensvärdesförordningens politiska mål uppnås sannolikt även om den inriktas på kritiska referensvärden, signifikanta referensvärden, EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet. Enligt detta förslag bör kravet på registrering eller auktorisation samt merparten av de materiella kraven därför fortsättningsvis endast gälla för administratörer av dessa kategorier av referensvärden.

Fördelarna med en rationalisering

Genom detta förslag omkalibreras referensvärdesförordningens tillämpningsområde. Samtidigt som de materiella reglerna kommer att förbli desamma kommer deras tillämplighet att inskränkas till ett mindre antal marknadsaktörer, i enlighet med en strategi baserad på referensvärdenas betydelse för systemet som helhet. Förslaget innebär dessutom stegvisa förbättringar av förfarandereglererna som kommer att klargöra vissa aspekter som i praktiken bidrog till rättslig osäkerhet, i synnerhet för användarna av referensvärden.

Detta förslag kommer att minska bördan i samband med registrering och tillhörande tillsyn för administratörer av icke-signifikanta referensvärden. Sådana administratörer utgör den stora merparten (runt 90 procent) av det totala antalet administratör, samtidigt som användningen av deras referensvärden är av mindre betydelse ekonomiskt sett.

Det har dessutom kunnat konstateras att referensvärdesförordningen efter fyra års tillämpning endast vid ett enda tillfälle lett till att en behörig nationell myndighet utfärdat böter. Böterna utfärdades av BaFin, den tyska finansinspektionen, 2021 och avsåg de kontroller som en enhet under tillsyn utförde gällande sin rapportering i samband med ett kritiskt referensvärde⁽¹⁰⁾. Enligt detta förslag skulle verksamheten rapportering i samband med ett kritiskt referensvärde fortsätta att vara föremål för samma tillsynsgranskning.

För enheter som använder referensvärden och som står under EU:s tillsyn skulle detta förslag innebära ett upphävande av de användningsbegränsningar som fastställs i kapitlet om tredjeländer i den nuvarande referensvärdesförordningen och som har identifierats som ett hinder för användningen av de flesta referensvärden från länder utanför EU⁽¹¹⁾. Detta förslag syftar också till att rationalisera den nuvarande efterlevnadsbördan för användare av referensvärden från EU, exempelvis det faktum att de behöver kontrollera den rättsliga statusen för vart och ett av de index de önskar använda genom att konsultera webbplatser och offentliga register. Minskningen av efterlevnadsbördan bygger på det faktum att referensvärden i nuläget som standard måste vara godkända för användning. Enligt förslaget bör det vara tillräckligt att konsultera det register som avses i artikel 36 för att kontrollera att ett referensvärde inte omfattas av ett offentligt tillkännagivande som förbjuder dess användning. För att möjliggöra fullständig insyn bör tillsynsmyndigheternas alla relevanta beslut offentliggöras och samlas i det register som avses i artikel 36 samt i den databas som avses i förordningen om en europeisk gemensam kontaktpunkt. Om en behörig myndighet eller Esma konstaterar att en administratör av ett referensvärde inte har uppfyllt sina skyldigheter skulle användare av referensvärden i EU genom ett offentligt tillkännagivande varnas om att det aktuella referensvärdet inte är lämpligt för användning i unionen och vidare användning av referensvärdet skulle förbjudas.

Andra politiska alternativ som övervägts

¹⁰ Se Esma:s rapport från 2021 om påföljder som ålagts enligt referensvärdesförordningen <https://www.esma.europa.eu/document/report-sanctions-imposed-under-benchmarks-regulation-in-2021>.

¹¹ COM(2023) 455 final.

Andra politiska alternativ kunde ha innefattat att omkalibrera tillämpningsområdet endast avseende referensvärden från länder utanför EU eller att sänka de materiella kraven på samtliga administratörer utan att ändra förordningens tillämpningsområde. Det förstnämnda alternativet förkastades på grund av att det skulle ha snedvridit spelreglerna till nackdel för EU-baserade administratörer; det sistnämnda alternativet skulle kanske ha minskat bördan för EU-administratörer, men skulle inte ha åtgärdat den alltför stora administrativa bördan för EU-administratörer av icke-signifikanta referensvärden eller den risk som reglerna för tredjeländer innebär när det gäller EU-användares tillgång till referensvärden från länder utanför EU, samtidigt som det skulle ha äventyrat det politiska målet att säkerställa att referensvärdena är säkra och håller god kvalitet.

Slutligen skulle referensvärdesförordningen, i avsaknad av ändringar av det nuvarande regelverket, fortsätta att gälla för alla referensvärden som används av finansmarknadsaktörer i EU, även referensvärden från tredjeländer. Såsom beskrivs i kommissionens rapport av den 14 juli 2023⁽¹²⁾ skulle reglerna för användning av referensvärden från tredjeländer fortsätta att avskräcka från att erbjuda kunder i EU referensvärden från tredjeländer, vilket skulle kunna leda till begränsad tillgång till lämpliga referensvärden och potentiellt ökade kostnader för slutanvändare i EU. Till följd av detta skulle användare av referensvärden i EU, såsom banker och värdepappersföretag riskera att förlora tillgången till en stor del av världens index som de använder som referensvärden för finansiella instrument eller som referensräntor i finansiella avtal. Detta skulle innebära att de inte längre skulle kunna erbjuda investerings- eller säkringsprodukter som hänvisar till index från länder utanför EU, inte ens när det gäller mycket vanliga index. Investerare och företag i EU skulle då behöva vända sig till mellanhänder utanför EU för dessa grundläggande tjänster och riskera att betala mer. Den minskade tillgång till referensvärden från tredjeländer i EU skulle då kunna leda till begränsad konkurrens och potentiella systemrisker.

¹²

Se föregående fotnot.

Tabell 4 – Sammanfattning av den föreslagna reformen

<i>Typer av signifikanta referensvärden</i>	
<p>Signifikanta referensvärden enligt lag – referensvärden där administratören har kommit fram till att indexet används som en referens för finansiella instrument och avtal, eller för att mäta resultat, för underliggande tillgångar vilkas värde uppgår till mer än 50 miljarder euro.</p>	<p>Signifikanta referensvärden enligt fastställande – referensvärden som inte har nått tröskelvärdet på 50 miljarder euro men som spelar en signifikant roll för funktionen hos en eller flera nationella marknader (för privatpersoner)⁽¹³⁾.</p>
<i>Vem fastställer?</i>	
<p>Sådana referensvärden betraktas automatiskt som signifikanta (inget fastställande behövs). Administratörer måste meddela sin nationella behöriga myndighet när de når tröskelvärdet.</p> <p>Esma eller en nationell behörig myndighet kan utfärda en förklaring om att ett referensvärde har överskridit tröskelvärdet, men att administratören har underlåtit att meddela sin behöriga myndighet.</p>	<p>Referensvärden från EU: nationell behörig myndighet. Esma rådfrågas före fastställandet och ger råd om den behöriga myndighetens planerade fastställande för att säkerställa samstämmighet mellan de nationella fastställandena.</p> <p>Referensvärden från länder utanför EU: Esma, på begäran av en nationell behörig myndighet (artikel 24 i referensvärdesförordningen).</p>
<i>Lagstadgade skyldigheter</i>	
<ul style="list-style-type: none"> • För administratörer belägna i EU: auktorisation eller registrering i enlighet med artikel 34 i referensvärdesförordningen. • För tredjelandsadministratörer: erkännande i enlighet med artikel 32 i referensvärdesförordningen med Esmas deltagande eller godkännande enligt artikel 33 i referensvärdesförordningen, med undantag för om ett beslut om likvärdighet avseende tredjelandet har antagits. 	
<i>Insyn för användare av referensvärden</i>	
<p><i>Vem offentliggör fastställandet?</i></p> <p>Det finns inget formellt fastställande.</p> <p>Nationella behöriga myndigheter och Esma utfärdar ett offentligt uttalande om en administratör anmäler sitt referensvärde som signifikant, eller om den behöriga myndigheten eller Esma har tydliga och påvisbara skäl att betrakta ett referensvärde som signifikant.</p> <p>I Esmas register offentliggörs namnen på de referensvärden som är föremål för någon av dessa typer av uttalanden, tillsammans med en länk till det aktuella uttalandet.</p>	<p><i>Vem offentliggör fastställandet?</i></p> <p>Ett fastställandebeslut som fattats av en nationell behörig myndighet offentliggörs i enlighet med den nationella lagstiftning under vilken myndigheten lyder. Esma underrättas om detta fastställande och offentliggör referensvärdets namn och en länk till fastställandebeslutet i det register som avses i artikel 36.</p> <p>Esmas fastställandebeslut offentliggörs på Esmas webbplats. Referensvärdets namn och en länk till fastställandebeslutet införs i det register som avses i artikel 36.</p>
<p><i>Information om regleringsmässig status för administratörer av signifikanta referensvärden</i></p> <p>I det register som förs av Esma i enlighet med artikel 36⁽¹⁴⁾ förtecknas följande:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Administratörer som är auktoriserade eller registrerade i EU. 	

¹³ Exempel på relevanta marknader för privatpersoner skulle kunna vara hypotekslån eller mycket populära investeringsfonder.

¹⁴ All den information som finns i det register som avses i artikel 36 kommer också att vara tillgänglig via den europeiska gemensamma kontaktpunkten.

- Administratörer från länder utanför EU som är erkända eller godkända i EU.
- Referensvärden som omfattas av ett offentligt uttalande från en behörig myndighet eller från Esma om att de inte får användas i EU, tillsammans med länkar till de aktuella uttalandena.
- En förteckning över EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet som är tillgängliga för användning i EU.

Enligt förslaget skulle förordningen inriktas på kritiska referensvärden, signifikanta referensvärden, EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet, oavsett om administratören är belägen i unionen eller i ett tredjeland⁽¹⁵⁾.

Hur signifikant ett referensvärde är beror i första hand på dess ekonomiska betydelse för EU-marknaden, på vilken det mest relevanta måttet är referensvärdets sammanlagda användning. Tröskelvärdet för att fastställa signifikansen bör i samtliga fall beräknas på grundval av det aktuella referensvärdets användning ”inom unionen”, utan åtskillnad mellan referensvärden från EU och referensvärden från länder utanför EU⁽¹⁶⁾. Tröskelvärdet bör även fortsättningsvis vara 50 miljarder euro, samma tröskelvärde som används för att skilja mellan icke-signifikanta och signifikanta referensvärden i den nuvarande referensvärdesförordningen.

Genom undantag från den allmänna regeln bör behöriga myndigheter (för referensvärden från EU) och Esma (för referensvärden från länder utanför EU) för att ta hänsyn till särskilda situationer kunna fastställa att referensvärden som inte når upp till det kvantitativa tröskelvärdet men som uppfyller vissa kvalitativa kriterier som visar på deras påverkan i unionen är signifikanta.

¹⁵ För att skydda integriteten hos och anseendet för de associerade ”EU-märkningarna” skulle EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet och EU-referensvärden för klimatomställning fortfarande omfattas av tillämpningsområdet och endast kunna tillhandahållas av administratörer som är auktoriserade eller registrerade i unionen.

¹⁶ I linje med definitionen av ”användning av ett referensvärde” i artikel 2.1 i referensvärdesförordningen.

För att säkerställa samstämmighet mellan de nationella fastställandena men samtidigt bibehålla tillräcklig flexibilitet föreskrivs i detta förslag ett system för samordning mellan de nationella myndigheternas och Esmas fastställanden. Huvudprinciperna i systemet är som följer:

- En behörig myndighet kan fastställa ett referensvärde som signifikant endast om ingen annan behörig myndighet tidigare har fastställt referensvärdet som signifikant.
- Före fastställandet bör den behöriga myndigheten uppmana administratören och, vid gränsöverskridande fastställanden, den nationella behöriga myndigheten i administratörens medlemsstat att inkomma med alla relevanta uppgifter.
- Före fastställandet bör den behöriga myndigheten rådfråga Esma.
- Esma bör ge råd om korrekt tillämpning av kriterierna för fastställande på nationell nivå och undersöka om referensvärdet kan anses vara signifikant i andra medlemsstater.
- I fall där fler än en myndighet skulle kunna göra ett fastställande om ett referensvärde bör de nå en överenskommelse om vilken myndighet som ska göra det.
- Om ingen överenskommelse nås har Esma befogenhet att lösa tvisten.

Slutligen tas i detta förslag hänsyn till särdragen hos EU-referensvärdena för klimatomställning och EU-referensvärdena för anpassning till Parisavtalet. Aktörer som tillhandahåller referensvärden kan frivilligt välja att klassificera sina referensvärden som EU-referensvärden för klimatomställning eller EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet, men detta medför särskilda krav enligt referensvärdesförordningen. EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet kan därför tillhandahållas endast av EU-baserade administratörer av referensvärden som är auktoriserade eller registrerade. Dessutom bör tillhandahållandet av EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet, oavsett referensvärdenas storlek, regleras på samma sätt som tillhandahållandet av signifikanta referensvärden enligt referensvärdesförordningen.

- **Effekterna av en rationalisering**

De föreslagna ändringarna utgör ett försök att rationalisera referensvärdesförordningen med utgångspunkt i antagandet att regleringsbördan i nuläget är jämt fördelad över alla de administratörer som omfattas av förordningen, oavsett dessas ekonomiska betydelse. Emellertid är det en begränsad undergrupp av administratörer som tillhandahåller de ekonomiskt sett mest betydelsefulla referensvärdena. Särskilt värt att notera är att administratörer av referensvärden är skyldiga att ansöka om registrering från och med den tidpunkt då ett enskilt referensvärde används i ett finansiellt instrument eller avtal.

Förslaget skulle ta bort kravet på auktorisation eller registrering (EU-administratörer) alternativt godkännande eller erkännande (tredjelandsadministratörer) för aktörer som endast administrerar icke-signifikanta referensvärden. De icke-signifikanta referensvärdenas tillgångsvolymer är låga, vilket innebär att denna typ av referensvärden inte medför någon systemrisk. Till följd av detta skulle administratörer av icke-signifikanta referensvärden inte längre omfattas av obligatorisk efterlevnad av de organisatoriska kraven avseende i) styrning och intressekonflikter ii) övervakningsfunktion och en hierarki samt kontroller av dataunderlag, iii) utarbetande av en uppförandekod avseende dataunderlag, iv) rapportering av överträdelser och v) offentliggörande av metoder och referensvärdesdeklarationer. Det bör dock erinras om att kraven i förordning (EU) nr 596/2014 (marknadsmisbruksförordningen) skulle fortsätta att gälla⁽¹⁷⁾. Slutligen bör det också framhållas att det finns en fast etablerad praxis på marknaden enligt vilken administratörer av referensvärden bör bedriva sin verksamhet i enlighet med de relevanta Ioscoprinciperna.

Ruta 1

Signifikanta referensvärden jämfört med icke-signifikanta referensvärden

I Esmas register förtecknas för närvarande 73 EU-administratörer av referensvärden. Av de referensvärden som för närvarande används i EU har endast ett (Euribor) fastställts som kritiskt referensvärde som står under Esmas tillsyn⁽¹⁸⁾. Tre – Stockholm Interbank Offered Rate (Stibor), Norway Interbank Offered Rate (Nibor) och Warsaw Interbank Offered Rate (Wibor) – är kritiska referensvärden som står under nationell tillsyn⁽¹⁹⁾. Alla dessa kritiska referensvärden är referensräntor, och vart och ett av dem administreras av olika EU-administratörer.

¹⁷ Förordningen om marknadsmisbruk är tillämplig på handlingar kopplade till referensvärden enligt artikel 2. Enligt artikel 12 i marknadsmisbruksförordningen omfattar marknadsmanipulation även överföring av falsk eller vilseledande information eller tillhandahållande av falska eller vilseledande ingångsvärden i förhållande till ett referensvärde om personen som gjorde överföringen eller tillhandahöll ingångsvärdena insåg eller borde ha insett att informationen eller ingångsvärdena var falska eller vilseledande, eller varje annat beteende som manipulerar beräkningen av ett referensvärde. Inom ramen för lagstiftningsförslaget ”noteringslagen” föreslog kommissionen att marknadsmisbruksförordningen skulle ändras i syfte att få administratörer av referensvärden och rapportörer att omfattas av systemet med administrativa sanktioner genom ändring av artikel 30.2 e–g. De föreslagna ändringarna av artikel 23 ökar också de behöriga myndigheternas befogenheter när det gäller administratörer av referensvärden.

¹⁸ Artikel 20.1 a i referensvärdesförordningen, enligt vilken ett referensvärde ska användas som en referens för finansiella avtal och finansiella instrument som har ett totalt värde på minst 500 miljarder euro.

¹⁹ Artikel 20.1 b i referensvärdesförordningen.

En informell undersökning av nationella tillsynsmyndigheter från Esma visade att i september 2022 erbjöd sex referensvärdesadministratörer som står under europeisk tillsyn (tre från EU och tre från länder utanför EU⁽²⁰⁾) ett eller flera signifikanta referensvärden⁽²¹⁾. De återstående 66 administratörerna tillhandahåller endast icke-signifikanta referensvärden.

Genom den rationalisering som här föreslås kommer tillsynsinsatserna att bättre kunna inriktas på de relevanta kategorierna kritiska och signifikanta referensvärden, definierade som referensvärden som används som referens för finansiella instrument och finansiella avtal eller investeringsfonder med ett totalt värde på minst 500 miljarder euro (kritiska referensvärden) eller 50 miljarder euro (signifikanta referensvärden) eller som spelar en signifikant roll på en marknad (för privatpersoner) i en viss medlemsstat eller på en marknad som inbegriper flera medlemsstater.

Förslaget väntas minska antalet EU-enheter som omfattas av referensvärdesförordningen. Av de 73 EU-administratörer som för närvarande står under tillsyn skulle 66 administratörer falla utanför förordningens tillämpningsområde, såvida de inte specifikt fastställdes som signifikanta. Detta motsvarar en minskning av den grupp som omfattas av obligatorisk efterlevnad med upp till 90 procent. För kostnadsmässiga konsekvenser, se avsnittet om Refit-programmet nedan.

- **Konsekvenser för tredjelandsadministratörer**

Att säkerställa likabehandling av administratörer oavsett var de är belägna är en vägledande princip för detta förslag. Referensvärdesförordningens tillämpningsområde när det gäller EU-administratörer bör därför vara identiskt med det som gäller för tredjelandsadministratörer.

Vi uppskattar att det finns omkring 273 tredjelandsadministratörer av referensvärden⁽²²⁾. Enligt de nuvarande reglerna måste samtliga dessa administratörer från och med den 1 januari 2026 säkerställa tillträde till EU:s marknad genom likvärdighet, erkännande eller godkännande om deras referensvärden ska förbli tillgängliga för enheter som står under EU:s tillsyn. I nuläget omfattas två av dem av ett beslut om likvärdighet⁽²³⁾, ytterligare två har erkänts av en enhet som står under EU:s tillsyn⁽²⁴⁾ och tio har erkänts av Esma⁽²⁵⁾. De återstående 259 administratörerna kan fram till den 1 januari 2026 erbjuda sina referensvärden utan begränsningar i EU, i enlighet med den övergångsperiod som anges i artikel 51.5 i referensvärdesförordningen. Detta innebär att endast omkring 5 procent av tredjelandsadministratörerna framgångsrikt har använt någon av de tre tillgängliga ”tillträdesvägarna” till EU:s marknad.

²⁰ Har fått tillträde till EU:s marknad genom erkännande eller godkännande. Detta är utöver ett okänt antal administratörer från länder utanför EU som erbjuder signifikanta referensvärden i EU enligt övergångsbestämmelserna.

²¹ Referensvärden som används som en referens för finansiella avtal och finansiella instrument med ett totalt värde på minst 50 miljarder euro eller som inte har några eller mycket få lämpliga marknadsledda alternativ och skulle kunna ge upphov till en betydande och negativ påverkan på marknadens integritet, den finansiella stabiliteten, konsumenterna, realekonomin eller finansieringen av hushåll eller företag i en eller flera medlemsstater.

²² Alla uppgifter i detta avsnitt har rapporterats av Esma, bland annat på grundval av en kommersiell databas (www.rimes.com).

²³ ABS Benchmarks Administration CO PTE. LTD. (Singapore) och ASX Benchmarks Limited (Australien).

²⁴ S&P Dow Jones Indices, LLC (USA) och SIX Index AG (Schweiz).

²⁵ Hedge Fund Research, Inc. (USA), ICAP Information Services Limited (Förenade kungariket), Invesco Indexing LLC (USA), JPX Market Innovation & Research, Inc. (Japan), Leonteq Securities AG (Schweiz), LPX AG (Schweiz), Nikkei Inc. (Japan), Scientific Infra Pte Ltd (Singapore), STOXX Ltd. (Schweiz), WisdomTree, Inc. (USA).

När det gäller signifikanta referensvärden uppskattas det att minst sex administratörer från länder utanför EU tillhandahåller minst ett referensvärde för vilket användningen överskrider tröskelvärdet på 50 miljarder euro i EU. Av dessa sex har tre för närvarande fått erkännande eller godkännande i EU. Med tanke på att detta förslag ger Esma möjlighet att fastställa ytterligare referensvärden från länder utanför EU som signifikanta bör dessa sex administratörer av signifikanta referensvärden från länder utanför EU antas utgöra den minsta möjliga grupp som även fortsatt kommer att omfattas av tredjelandssystemet.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Det här förslaget ingår i ett åtgärds paket för att rationalisera rapporteringskraven. Detta är ett steg i en kontinuerlig process där man i detalj ser över de befintliga rapporteringskraven för att bedöma deras fortsatta relevans och göra dem mer effektiva.

Detta förslag syftar till att avsevärt minska antalet referensvärden som omfattas av EU-lagstiftningen och följaktligen även reducera regelbördan för de flesta administratörer av referensvärden och för användarna. Samtidigt kommer det faktum att efterlevnads- och tillsynsinsatserna inriktas mer på de referensvärden som har störst ekonomisk betydelse att säkerställa att de politiska mål som ligger till grund för referensvärdesförordningen uppnås.

Dessutom kommer denna reform av referensvärdesförordningen att bidra till de allmänna målen för EU:s politik för finansiella tjänster som syftar till att trygga den finansiella stabiliteten. Förslaget kommer också att bidra till målen i handlingsplanen för kapitalmarknadsunionen som syftar till att fördjupa EU:s kapitalmarknader och göra EU:s ekonomi och europeiska företag mer konkurrenskraftiga.

Strategin i detta förslag bör jämföras med den som föreslås av kommissionen i dess förslag om transparens och integritet i klassificeringsverksamhet avseende miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG-betyg)⁽²⁶⁾. Initiativet för ESG-betyg är principbaserat och bygger till stor del på rekommendationer som Iosco offentliggjorde i november 2021. Andra jurisdiktioner som arbetar med att förbättra transparensen och integriteten avseende ESG-betyg baserar också sitt arbete på Ioscos rekommendationer, vilket bör leda till en bred global samordning av hur dessa leverantörer behandlas. På grundval av detta anges i förslaget visserligen en omfattande strategi för reglering av verksamhet avseende ESG-betyg, inklusive ett tredjelandssystem, men den skiljer sig avsevärt från referensvärdesförordningen i så måtto att den inte reglerar användningen av ESG-betyg. Dessutom befinner sig marknaden för ESG-betyg i ett mindre utvecklat skede, och användarna av ESG-betyg påverkas inte i samma utsträckning av specifika leverantörers marknadsinflytande; det kan också noteras att användarna av ESG-betyg i de flesta fall är institutionella investerare som kan komplettera det mottagna underlaget med egna analyser innan de bestämmer sig för en viss investeringsstrategi. Därför bör systemet med ESG-betyg inte förväntas leda till skada för användarna på samma sätt som tredjelandssystemet i referensvärdesförordningen skulle ha gjort i avsaknad av lagstiftningsingripanden.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Genom programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit-programmet) säkerställer kommissionen att dess lagstiftning är ändamålsenlig, anpassad efter berörda parter behov och minimerar bördorna samtidigt som målen uppnås. Dessa förslag är därför en del av Refit-programmet, och de minskar komplexiteten i rapporteringsbördan till följd av EU:s rättsliga miljö.

²⁶ COM(2023) 314 final. ESG-betyg är ”utlåtanden” från en leverantör av betyg, vilka inte bör tolkas som en form av märkning eller certifiering.

Även om vissa rapporteringskrav är nödvändiga måste de vara så effektiva som möjligt. Överlappningar bör undvikas, onödiga bördor undanröjas och digitala och kompatibla lösningar användas i största möjliga utsträckning.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

Genom förordning (EU) 2016/1011 har handelshinder undanröjts på grundval av artikel 114 i EUF-fördraget. EU:s lagstiftande församling kan därför förlita sig på samma rättsliga grund för att nu anpassa förordning (EU) 2016/1011. Detta är i enlighet med domstolens resonemang i mål C-58/08, Vodafone m.fl. (2010) I-04999, punkt 34, där domstolen konstaterar följande: ”Om det redan har antagits en rättsakt med stöd av artikel 95 EG som undanröjer samtliga handelshinder på det harmoniserade området, så får gemenskapslagstiftaren inte fräntas möjligheten att anpassa denna rättsakt när förutsättningarna förändras eller ny kunskap uppkommer med avseende på gemenskapslagstiftarens uppgift att skydda de allmänna intressen som erkänns i fördraget (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet British American Tobacco (Investments) och Imperial Tobacco, punkterna 77 och 78)”.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Detta förslag är förenligt med subsidiaritetsprincipen. Fastställanden avseende referensvärden som är relevanta för en marknad i en medlemsstat åligger den behöriga myndighet som verkar närmast den berörda marknaden. Om det till exempel är så att ett visst referensvärde används mest av aktörer på en viss (nationell) marknad åligger det den behöriga myndigheten där att fastställa referensvärdet som signifikant, oavsett var administratören av det referensvärdet har sitt säte. Om referensvärdet administreras i en annan medlemsstat bör samarbete mellan de behöriga myndigheterna säkerställa en sömlös tillsyn av ett sådant referensvärde. Mot bakgrund av riskerna avseende den finansiella stabiliteten, förfarandenas komplexitet och de förluster som kan uppstå vid finansiell instabilitet anses dessa tillsynskostnader vara proportionerliga. Dessutom innefattar de åtgärder som vidtas för att undvika fragmentering och rättslig osäkerhet att Esmas intar en samordnande och medlande roll inför nationella fastställanden och bestämmelser om tillämpning av äldre regler avseende administratörer av referensvärden som redan har erhållit auktorisation eller som är registrerade hos en nationell behörig myndighet.

- **Proportionalitetsprincipen**

Genom detta förslag införs en mer effektiv och proportionerlig strategi för reglering av referensvärden. Förslaget är begränsat till de ändringar som krävs för att åstadkomma en ram som fungerar för de aktörer som verkar på EU:s marknad. Bestämmelserna i förslaget är inte mer långtgående än vad som absolut krävs för att uppnå dess mål. Det är förenligt med proportionalitetsprincipen, och hänsyn tas till rätt balans mellan å ena sidan bevarandet av den finansiella stabiliteten och de europeiska marknadernas integritet och å den andra åtgärdens kostnadseffektivitet.

De föreslagna ändringarna av regelverket kommer att minska den rättsliga osäkerheten för enheter som står under EU:s tillsyn och säkerställa att de kan använda så många

referensvärden från EU och från länder utanför EU som möjligt. Det finns dessutom en tydlig fördelning av befogenheter mellan relevanta nationella myndigheter, Esma och kommissionen när det gäller fastställandet av ett referensvärde som kritiskt eller signifikant. Förslaget innehåller också en tydlig beskrivning av de rättsliga skyldigheter som följer för administratörer som tillhandahåller referensvärden som fastställs som kritiska eller signifikanta.

Jämfört med den befintliga referensvärdesförordningen ökar detta förslag också den rättsliga säkerheten när det gäller regleringsstatusen för referensvärden som fastställts som signifikanta – de fastställande enheterna (behöriga myndigheter) har ett mandat att tydligt informera om regleringsstatusen för ett referensvärde med fastställd status. Dessa beslut kommer dessutom att vara lättillgängliga via den gemensamma kontaktpunkten och i det register som förs av Esma.

- **Val av instrument**

Genom förslaget införs ändringar av den befintliga förordningen på grundval av artikel 114 i EUF-fördraget, och förslaget bör därför också vara en förordning.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Denna riktade översyn är inriktad på

- att säkerställa att användare av referensvärden i EU kan använda så många referensvärden som möjligt från EU och från länder utanför EU och förbli konkurrenskraftiga på de globala kapitalmarknaderna,
- att minska regleringsbördan för EU-administratörer av referensvärden vars ekonomiska påverkan är begränsad och samtidigt upprätthålla en tillräcklig tillsyn av kritiska och signifikanta referensvärden samt EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet.

Kommissionens avdelningar samlade in uppgifter direkt från marknadsaktörer och höll möten med berörda parter om deras nuvarande situation samt om deras farhågor och idéer om hur man kan förbättra och reformera referensvärdesförordningen, särskilt kapitlet om tredjeländer. Kommissionen offentliggjorde också en inbjudan att lämna synpunkter som var öppen under fyra veckor samt samlade in synpunkter från marknadsaktörer.

- **Samråd med medlemsstaterna**

Kommissionens avdelningar samrådde med medlemsstaternas experter om den framtida utformningen av EU:s referensvärdesförordning vid mötena i Europeiska värdepapperskommitténs expertgrupp den 22 juni 2023 respektive den 21 september 2023.

De flesta medlemsstater höll med om att endast signifikanta referensvärden bör omfattas av förordningen och att referensvärden för vilka användningen överskrider tröskelvärdet 50 miljarder euro automatiskt bör omfattas. Samtidigt argumenterade vissa medlemsstater för att det behövs en rätt att på nationell nivå besluta att vissa index ska betraktas som signifikanta även om det aktuella referensvärdet främst används i en enda medlemsstat eller om de överenskomna tröskelvärdena för att ett referensvärde ska fastställas vara relevant för EU inte

har uppnåtts. I en efterföljande diskussion om huvudlinjerna i ett system för fastställanden på nationell nivå uppgav de flesta medlemsstater att de skulle överväga att fastställa ett begränsat antal referensvärden som signifikanta och då främst referensvärden som tillhandahålls av administratörer belägna i den aktuella medlemsstaten.

De flesta medlemsstater anser att det är lämpligt att tillämpa tröskelvärden eller kriterierna för fastställande på samma sätt för referensvärden som administreras inom EU och referensvärden som administreras i länder utanför EU.

Oavsett vilken metod som väljs för att bestämma tröskelvärden för när ett referensvärde ska fastställas som signifikant vill de flesta medlemsstater som uttryckt en åsikt i frågan behålla de råvaruindex som tillhandahålls av prisrapporterande organ inom tillämpningsområdet för referensvärdesförordningen och tillämpa reglerna i bilaga II till den förordningen på den kategorin av referensvärden.

- **Samråd med berörda parter**

Det riktade samrådet om den ordning som är tillämplig på användningen av referensvärden som administreras i ett tredjeland genomfördes mellan den 20 maj och den 12 augusti 2022. Det kom in 64 svar på det onlinebaserade frågeformuläret. En detaljerad sammanfattning av de mottagna svaren finns i kommissionens rapport om användningen av referensvärden från tredjeländer i EU⁽²⁷⁾.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Dessa förslag har fastställts efter en intern granskning av befintliga rapporteringskyldigheter och baserat på erfarenheterna från genomförandet av relaterad lagstiftning. Eftersom detta är ett steg i processen för kontinuerlig bedömning av rapporteringskrav som följer av EU-lagstiftningen kommer granskningen av sådana bördor och konsekvenserna för berörda parter att fortsätta.

- **Konsekvensbedömning**

Av följande skäl har ingen konsekvensbedömning utarbetats för detta förslag:

- Förslaget svarar mot två specifika politiska mål som i stor utsträckning förutbestämmer det politiska alternativ som presenteras i förslaget.
- Detta förslag utgör en riktad omkalibrering av tillämpningsområdet för referensvärdesförordningen och en förstärkning av proportionalitetsaspekterna; det medför inga ändringar av de materiella reglerna eller sättet att utöva tillsyn. Samtidigt som åtskillnaden mellan icke-signifikanta och signifikanta referensvärden upprätthålls, i enlighet med principer som redan finns i referensvärdesförordningen, anpassas regelverket ytterligare till regleringarna avseende referensvärden i andra jurisdiktioner, vilka i allmänhet bygger på identifiering av de ekonomiskt mest betydelsefulla indexen.

²⁷ COM(2023) 455 final.

- Dessutom stöds förslaget av en konsekvensbedömning som gjordes 2020⁽²⁸⁾ samt av en rapport från kommissionen som lades fram för medlagstiftarna 2023⁽²⁹⁾, då det även hölls två offentliga samråd⁽³⁰⁾. Avsikten att gå vidare med detta initiativ utan konsekvensbedömning tillkännagavs i en inbjudan att lämna synpunkter som offentliggjordes från den 1 mars till den 29 mars 2023⁽³¹⁾.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Detta är ett Refit-förslag som syftar till att förenkla lagstiftningen och minska bördorna för berörda parter. Detta lagstiftningsförslag förväntas medföra kostnadsbesparingar för leverantörer av referensvärden i EU som inte tillhandahåller signifikanta referensvärden samt för alla användare av referensvärden i EU.

Även om det inte var möjligt att ta fram precisa uppskattningar⁽³²⁾, förväntas detta förslag ge kostnadsbesparingar för administratörer av referensvärden, användare av referensvärden och nationella behöriga myndigheter som har till uppgift att övervaka administratörer av referensvärden.

- Administratörer av referensvärden kommer i alla händelser att kunna minska sina efterlevnadskostnader, särskilt de kostnader som uppkommer till följd av rapporteringskraven. Administratörer som enbart tillhandahåller icke-signifikanta referensvärden kommer att kunna sänka sina kostnader för att säkerställa dels att de har en korrekt organisatorisk struktur och dels att deras tillhandahållande av referensvärden, utöver det som föreskrivs i Ioscoprinciperna⁽³³⁾, också lever upp till de ytterligare detaljerade krav som anges i referensvärdesförordningen, samt sina kostnader för årliga tillsynsavgifter⁽³⁴⁾. Nya aktörer på marknaden kommer dessutom att kunna spara in på avgiften för nyregistrering. Det är inte troligt att administratörer som tillhandahåller signifikanta eller kritiska referensvärden, EU-referensvärden för klimatomställning eller EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet kommer att kunna göra några besparingar. I den mån dessa administratörer även tillhandahåller icke-signifikanta referensvärden kan de dock också komma att kunna göra besparingar.
- Användare av referensvärden förväntas gynnas av den ökade tillgången på referensvärden från EU och från länder utanför EU, av ett regelverk som, tack vare

²⁸ SWD(2020) 147 final.

²⁹ COM(2023) 455 final.

³⁰ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12016-Report-pursuant-to-Article-54-of-the-Benchmark-Regulation/public-consultation_sv och https://finance.ec.europa.eu/regulation-and-supervision/consultations/finance-2022-benchmarks-third-country_sv.

³¹ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13762-Review-of-the-scope-and-third-country-regime-of-the-Benchmark-Regulation_sv.

³² Det riktade samråd som hölls under sommaren 2022 innefattade frågor om kostnader men gav endast anekdotisk information.

³³ En större administratör av referensvärden uppskattade kostnaden för att fullt ut etablera sig som EU-auktoriserad administratör av referensvärden till mellan två och tre miljoner euro, och den årliga löpande tillsynskostnaden till mellan en och en halv och två miljoner euro.

³⁴ Dessa avgifter varierar avsevärt mellan olika nationella myndigheter, från fasta årliga avgifter på några hundra euro till avgifter som baseras på den tid som faktiskt lagts ned på tillsynen.

en rationalisering av de föreskrivna kraven, är öppnare för innovation samt av en ökad konkurrens på marknaden för referensvärden. Naturligtvis kan den fortsatta tillgången till referensvärden från länder utanför EU medföra en viktig kostnadsbesparing. Ett större kreditinstitut har uppskattat intäkterna kopplade till tillhandahållandet av tjänster där referensvärden från länder utanför EU används till någonstans mellan 100 och 150 miljoner euro. Detta är intäkter som skulle äventyras om vissa eller alla referensvärden från länder utanför EU skulle upphöra att vara tillgängliga för användning i EU.

- Behöriga myndigheter i EU kommer att se en betydande minskning av antalet referensvärden och antalet administratörer av referensvärden som står under deras tillsyn. Även om besparingarna inte kan antas stå i proportion till minskningen av antalet referensvärden och administratörer under tillsyn, i och med att de administratörer som även fortsatt kommer att stå under tillsyn är de som ansvarar för de mer ekonomiskt betydelsefulla referensvärdena, bör kostnaderna minska avsevärt samtidigt som tillsynskapaciteten kan koncentreras till kritiska och signifikanta referensvärden, EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet.

- **Grundläggande rättigheter**

Detta förslag är förenligt med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet när det gäller näringsfrihet (artikel 16). Detta initiativ syftar till att säkerställa att användare av referensvärden i EU har tillgång till ett så brett urval som möjligt av referensvärden från EU och från länder utanför EU, och kommer att skapa en marknadsmiljö där användare av referensvärden i EU kan konkurrera med motsvarande aktörer i länder utanför EU. Initiativet bidrar alltså till att stärka näringsfriheten. De föreslagna ändringarna av referensvärdesförordningen förväntas inte få någon negativ inverkan på konsumentskyddet, eftersom kritiska och signifikanta referensvärden, vilka är de som används mest och som är mest relevanta för konsument- och investerarskydd, även efter översynen kommer att omfattas av tillsyn.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Initiativet förväntas inte ha någon inverkan på EU:s budget. Preliminära uppgifter indikerar att antalet referensvärden och administratörer av referensvärden under Esmas tillsyn skulle minska eller, beroende på fastställandebefogenheterna utövas, förbli konstant. Det skulle innebära att Esma, beroende på utövandet av fastställandebefogenheterna, skulle behöva mindre personal för sin direkta tillsyn av administratörer av referensvärden.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

En utvärdering planeras fem år efter åtgärdens genomförande och enligt kommissionens riktlinjer för bättre lagstiftning. Utvärderingen syftar bland annat till att bedöma hur effektiv och ändamålsenlig förordningen har varit när det gäller att uppnå målen samt att besluta om eventuella nya åtgärder eller ändringar.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Artikel 1 – Ändringar av referensvärdesförordningen

I artikel 2.1 i referensvärdesförordningen fastställs förordningens tillämpningsområde. Genom förslaget ändras artikel 2.1 för att återspegla det nya tillvägagångssättet och ett led 1a läggs till. Här definieras också de typer av referensvärden på vilka specifika avdelningar i förordning (EU) 2016/1011 ska tillämpas. Dessa utgörs av kritiska referensvärden, signifikanta referensvärden, EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet och EU-referensvärden för klimatomställning. Administratörer av referensvärden som inte anses vara kritiska i enlighet med artikel 20.1 i förordningen omfattas om de erbjuder ett eller flera referensvärden som fastställts som signifikanta i enlighet med artikel 24. För icke-signifikanta referensvärden finns det därför inte längre någon skyldighet att tillämpa kraven i avdelningarna II (Referensvärdens skydd mot otillbörlig påverkan och tillförlitlighet), III (Krav för olika typer av referensvärden), IV (Transparens och konsumentskydd) och VI (Auktorisation, registrering och tillsyn av administratörer) (ny punkt 3 i artikel 2).

I artikel 3.1.26 ändras definitionen av vad som utgör ett signifikant referensvärde.

För att skydda märkningens integritet och säkerställa en effektiv tillsyn kommer administratörer av EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet eller EU-referensvärden för klimatomställning även fortsatt att omfattas av referensvärdesförordningens tillämpningsområde, oavsett vilken betydelse de anses ha, under förutsättning att de erhåller auktorisation eller registrering i EU.

I och anpassningen av tillämpningsområdet blir vissa särskilda regler för ”negativt fastställande” avseende referensvärden för utländsk valuta och icke-signifikanta referensvärden överflödiga och kan upphävas.

EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet och EU-referensvärden för klimatomställning

I artikel 19a ska en ny punkt 4 läggas till för att skydda märkningens integritet och säkerställa en effektiv tillsyn. Administratörer av EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet eller EU-referensvärden för klimatomställning kommer även fortsatt att omfattas av referensvärdesförordningens tillämpningsområde, oavsett vilken betydelse de anses ha, under förutsättning att de erhåller auktorisation eller registrering i EU.

Signifikanta referensvärden

Ändringarna av artikel 24 utgör kärnan i detta förslag. Första punkten styr fastställandet av huruvida ett referensvärde är signifikant på grundval av ett enkelt numeriskt tröskelvärde: huruvida det aktuella referensvärdet används som referens för tillgångar som har ett totalt värde som överstiger 50 miljarder euro.

I artikel 24.2 fastställs skyldigheten för alla administratörer av referensvärden som används av enheter som står under tillsyn i EU att underrätta kommissionen när ett eller flera av de referensvärden som de administrerar överskrider ett tröskelvärde för användning på 50 miljarder euro. Denna skyldighet gäller administratörer belägna i unionen och administratörer belägna i tredjeländer. I linje med artikel 2.1 i referensvärdesförordningen bör tröskelvärdet för användning beräknas på grundval av referensvärdets användning inom EU.

Från och med det att underrättelsen har mottagits anses sådana referensvärden vara signifikanta och måste uppfylla de krav som gäller för signifikanta referensvärden (artikel 24a.1).

Enligt artikel 24 får en nationell behörig myndighet också utfärda ett beslut om att ett referensvärde, vars användning inom EU inte överstiger 50 miljarder euro, uppfyller de kvalitativa villkor för signifikans som anges i artikel 24.1 b med avseende på myndighetens medlemsstat (*fastställande av behörig myndighet*). Sådana fastställande bör förbli begränsade och bör förklaras i ett motiverat beslut från den behöriga myndigheten, där det tydligt anges varför ett referensvärde är signifikant enligt led b i den aktuella medlemsstaten.

De behöriga myndigheterna bör offentliggöra sina fastställandebeslut, och Esmas bör sammanställa samtliga fastställandebeslut som utfärdats av dem. På så sätt kan användarna enkelt kontrollera fastställandestatusen för de referensvärden som de avser att använda. Enheter under tillsyn bör vara skyldiga att regelbundet konsultera dessa källor för att kontrollera fastställandestatusen för alla referensvärden de avser att använda.

Ett parallellt system för att fastställa referensvärden från länder utanför EU som signifikanta på grundval av kvalitativa kriterier fastställs i artikel 24.6. I detta fall tilldelas Esmas ansvaret, och agerar på begäran av en eller flera behöriga myndigheter. De kvalitativa kriterierna liknar kriterierna för fastställanden avseende referensvärden från EU, och detsamma gäller åtgärderna för att säkerställa fastställandenas transparens.

I artikel 2 föreskrivs att ikraftträdandet ska ske den tjugonde dagen efter offentliggörandet. Tillämpningen av denna akt skjuts upp till den 1 januari 2026.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) 2016/1011 vad gäller tillämpningsområdet för reglerna för referensvärden, användningen i unionen av referensvärden som tillhandahålls av en administratör belägen i ett tredjeland och vissa rapporteringskrav

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande³⁵,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³⁶,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³⁷, och

av följande skäl:

- (1) Rapporteringskrav spelar en viktig roll för att säkerställa korrekt övervakning och verkställande av lagstiftning. Det är dock viktigt att rationalisera dessa krav för att säkerställa att de uppfyller sitt avsedda syfte och för att begränsa den administrativa bördan.
- (2) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011³⁸ ska alla administratörer av referensvärden, oavsett referensvärdenas systemvikt eller beloppet för finansiella instrument eller avtal som använder dessa referensvärden som referensräntor eller som referensvärden för resultat, uppfylla flera mycket detaljerade krav, däribland krav på organisation, styrning och intressekonflikter, övervakningsfunktioner, dataunderlag, uppförandekoder, rapportering av överträdelser och upplysningar om metoder och referensvärdesdeklarationer. Dessa mycket detaljerade krav har lagt en oproportionerligt stor regelbörda på administratörer av mindre referensvärden i unionen med tanke på syftet med förordning (EU) 2016/1011, dvs. att skydda den finansiella stabiliteten och undvika negativa ekonomiska

³⁵ EUT C , , s. .

³⁶ EUT C , , s. .

³⁷ EUT C , , s. .

³⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 (OJ L 171, 29.6.2016, s. 1).

konsekvenser till följd av att referensvärden inte är tillförlitliga. Det är därför nödvändigt att minska regelbördan genom att fokusera på de referensvärden som har störst ekonomisk relevans för unionsmarknaden, dvs. signifikanta och kritiska referensvärden, och på de referensvärden som bidrar till att främja viktig unionspolitik, dvs. EU-referensvärden för klimatomställning och för anpassning till Parisavtalet. Därför bör tillämpningsområdet för avdelningarna II, III, IV och VI i förordning (EU) 2016/1011 begränsas till dessa särskilda referensvärden.

- (3) Enligt artikel 18a i förordning (EU) 2016/1011 kan kommissionen undanta vissa referensvärden för avistaväxelkurser från tillämpningsområdet för den förordningen för att säkerställa deras fortsatta tillgänglighet för användning i unionen. Med tanke på behovet av ett reviderat och snävare fokus för förordning (EU) 2016/1011 på kritiska referensvärden, signifikanta referensvärden, EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet, finns det inte längre något behov av ett särskilt undantagssystem för referensvärden för avistaväxelkurser.
- (4) Enligt artikel 19d i förordning (EU) 2016/1011 ska administratörer av signifikanta referensvärden sträva efter att erbjuda ett EU-referensvärde för klimatomställning eller ett EU-referensvärde för anpassning till Parisavtalet senast den 1 januari 2022. Eftersom detta datum har löpt ut bör denna bestämmelse utgå.
- (5) Kriterierna för att bedöma om ett referensvärde är ett signifikant referensvärde fastställs för närvarande i artikel 24 i förordning (EU) 2016/1011. Referensvärden kommer att anses vara signifikanta, bland annat om de uppfyller tröskelvärdet i artikel 24.1 a i den förordningen.
- (6) Administratörer av referensvärden är bäst lämpade att övervaka användningen i unionen av de referensvärden som de tillhandahåller. De bör därför underrätta den berörda behöriga myndigheten eller Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma), beroende på var administratören är belägen, om att den sammanlagda användningen av ett av deras referensvärden har överskridit det tröskelvärde som fastställs i artikel 24.1 a i förordning (EU) 2016/1011. För att säkerställa att administratörer av referensvärden har tillräckligt med tid för att anpassa sig till de krav som gäller för signifikanta referensvärden bör de omfattas av dessa krav först inom 60 arbetsdagar efter det att de har lämnat in en sådan underrättelse. Administratörer av referensvärden bör dessutom på begäran förse de berörda behöriga myndigheterna eller Esma med alla uppgifter som krävs för att bedöma referensvärdets sammanlagda användning i unionen. Om en administratör av referensvärden underlåter eller vägrar att underrätta om att användningen av ett av dess referensvärden har överskridit det tröskelvärde som fastställs i artikel 24.1 a i förordning (EU) 2016/1011, och om de behöriga myndigheterna har tydliga och påvisbara skäl att anse att tröskelvärdet har överskridits, bör de berörda behöriga myndigheterna eller Esma, beroende på vad som är lämpligt, kunna avge en förklaring om att tröskelvärdet har överskridits, efter att först ha gett administratören möjlighet att yttra sig. En sådan förklaring bör utlösa samma skyldigheter för administratören av referensvärdet som en underrättelse från administratören av referensvärdet. Detta bör inte påverka Esmas eller de behöriga myndigheternas möjlighet att ålägga administrativa sanktioner mot administratörer som underlåter att underrätta om att ett av deras referensvärden har överskridit det tillämpliga tröskelvärdet.
- (7) Marknader, priser och regelverk utvecklas över tiden. För att ta hänsyn till denna utveckling bör kommissionen ges befogenhet att ytterligare specificera den metod som administratörer och behöriga myndigheter ska använda för att beräkna det totala värdet

av finansiella instrument, finansiella avtal eller investeringsfonder som hänvisar till ett referensvärde.

- (8) I undantagsfall kan det dock finnas referensvärden med en sammanlagd användning under det tröskelvärde som fastställs i artikel 24.1 a i förordning (EU) 2016/1011 som, på grund av den särskilda situationen på marknaden i en medlemsstat, ändå är av så stor betydelse för den medlemsstaten att en eventuell brist på tillförlitlighet skulle få en liknande effekt som ett referensvärde vars användning överstiger detta tröskelvärde. Därför bör den behöriga myndigheten i den medlemsstaten kunna fastställa att ett sådant referensvärde, om referensvärdet tillhandahålls av en EU-administratör, är signifikant på grundval av en uppsättning kvalitativa kriterier. För referensvärden som tillhandahålls av en administratör utanför EU bör det vara Esma som, på begäran av en eller flera behöriga myndigheter, fastställer att ett sådant referensvärde är ett signifikant referensvärde.
- (9) För att säkerställa enhetlighet och samordning när det gäller nationella fastställanden av referensvärden som signifikanta referensvärden bör de behöriga myndigheter som har för avsikt att fastställa att ett referensvärde är signifikant samråda med Esma. Av samma skäl bör en behörig myndighet i en medlemsstat som avser att fastställa att ett referensvärde, som tillhandahålls av en administratör som är belägen i en annan medlemsstat, är ett signifikant referensvärde också samråda med den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten. Om de behöriga myndigheterna är oeniga om vilka av dem som bör fastställa och utöva tillsyn över ett referensvärde bör Esma lösa tvisten i enlighet med artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010³⁹.
- (10) För att respektera rätten att bli hörd bör en behörig myndighet eller Esma, innan ett referensvärde fastställs som signifikant, tillåta administratören av referensvärdet att tillhandahålla alla användbara uppgifter som är relevanta för detta fastställande.
- (11) För att klassificeringen av ett signifikant referensvärde ska vara så transparent som möjligt bör de behöriga myndigheterna eller Esma utfärda ett beslut om fastställande med skälen till varför referensvärdet anses vara signifikant. De behöriga myndigheterna bör offentliggöra beslutet om fastställande på sin webbplats och underrätta Esma om beslutet. Av samma skäl bör Esma, om Esma fastställer att ett referensvärde är signifikant på begäran av en behörig myndighet, offentliggöra beslutet om fastställande på sin webbplats och underrätta den begärande behöriga myndigheten om detta.
- (12) EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet är särskilda kategorier av referensvärden som bygger på att de fastställs enligt vissa metoder och på att upplysningar lämnas av administratörerna. Av detta skäl, och för att hindra påståenden som kan få användarna att tro att sådana referensvärden överensstämmer med de standarder som är knutna till dessa märkningar, är det nödvändigt att dessa referensvärden omfattas av obligatorisk registrering eller auktorisation, beroende på vad som är lämpligt, och tillsyn.
- (13) För att säkerställa att tillsynen av signifikanta referensvärden inleds i tid bör administratörer av referensvärden som har blivit signifikanta, antingen genom att ha

³⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

uppnått det tillämpliga kvantitativa tröskelvärde eller genom att ha identifierats som signifikanta, vara skyldiga att inom 60 arbetsdagar ansöka om auktorisation eller registrering eller, när det gäller referensvärden som tillhandahålls av en administratör i ett tredjeland, godkännande eller erkännande.

- (14) För att minska riskerna i samband med användningen av referensvärden som potentiellt inte är säkra för användning i unionen, och för att varna potentiella användare, bör de behöriga myndigheterna och Esmas kunna utfärda en varning i form av en offentlig underrättelse om att administratören av ett signifikant referensvärde inte uppfyller de tillämpliga kraven, särskilt när det gäller uppfyllandet av skyldigheten för administratören av referensvärdet att vara auktoriserad, registrerad, godkänd eller erkänd, beroende på vad som är tillämpligt. När en sådan varning har utfärdats bör enheter under tillsyn inte längre kunna lägga till nya hänvisningar till sådana referensvärden eller kombinationer av referensvärden. För att förebygga de risker som hänger samman med användningen av referensvärden som påstås överensstämma med EU-märkningarna för klimatställning och för anpassning till Parisavtalet utan att vara föremål för lämplig tillsyn, bör enheter som står under tillsyn inte heller kunna lägga till nya hänvisningar till ett EU-referensvärde för klimatställning eller ett EU-referensvärde för anpassning till Parisavtalet eller en kombination av sådana referensvärden i unionen, om administratören av dessa referensvärden inte är upptagen i Esmas register över administratörer och referensvärden.
- (15) För att undvika att alltför stora marknadsstörningar potentiellt uppstår till följd av förbudet mot användning av ett referensvärde bör de behöriga myndigheterna eller Esmas kunna tillåta tillfällig fortsatt användning av ett sådant referensvärde. För att säkerställa en tillräcklig nivå av transparens och skydd gentemot slutinvestorer bör användare av de referensvärden som är föremål för en varning i form av en offentlig underrättelse identifiera ett lämpligt alternativ för att ersätta dessa referensvärden inom sex månader efter offentliggörandet av underrättelsen, eller annars säkerställa att kunderna informeras på lämpligt sätt om ett alternativt referensvärde saknas.
- (16) Enligt artikel 32 i förordning (EU) 2016/1011 fungerar erkännandet av administratörer av referensvärden i ett tredjeland som ett tillfälligt sätt att få tillträde till unionsmarknaden i avvaktan på att kommissionen antar ett beslut om likvärdighet. Med tanke på det mycket begränsade antalet referensvärden från tredjeländer som omfattas av beslut om likvärdighet bör ett sådant erkännande dock bli ett permanent sätt att få tillträde till unionsmarknaden för sådana administratörer av referensvärden.
- (17) Referensvärden som omfattas av ett beslut om likvärdighet anses vara reglerade och omfattas av tillsyn på samma sätt som unionsreferensvärden. Skyldigheten att ansöka om godkännande eller erkännande bör därför inte gälla administratörer av signifikanta referensvärden i ett tredjeland som omfattas av ett beslut om likvärdighet.
- (18) Av insyns- och rättssäkerhetsskäl bör behöriga myndigheter som identifierar ett referensvärde som signifikant specificera de eventuella användningsbegränsningar som uppstår om administratören av ett sådant referensvärde inte auktoriseras eller registreras eller inte uppfyller kraven för godkännande eller erkännande, beroende på vad som är tillämpligt.
- (19) För att minska de risker som är förknippade med användningen av signifikanta referensvärden som står under otillräcklig tillsyn, om administratören av ett referensvärde som blir signifikant inte ansöker om auktorisation, registrering, erkännande eller godkännande inom föreskriven tid, eller om auktorisationen,

registreringen, erkännandet eller godkännandet för en sådan administratör av referensvärde misslyckas, eller om en administratör får sin auktorisation, registrering, godkännande eller erkännande återkallad, bör den behöriga myndigheten eller Esma, beroende på vad som är tillämpligt, utfärda en offentlig underrättelse om att de signifikanta referensvärden som administratören tillhandahåller inte är lämpliga för användning i unionen.

- (20) Användarna av referensvärden förlitar sig på öppenhet när det gäller den rättsliga statusen för de referensvärden som de använder eller avser att använda. Esma bör därför i registret över administratörer och referensvärden förteckna de referensvärden som omfattas av de mest detaljerade kraven i förordning (EU) 2016/1011, antingen på grund av att deras användning i unionen ligger över det fastställda tröskelvärdet för signifikanta referensvärden, eftersom de har fastställts som signifikanta av en nationell tillsynsmyndighet eller av Esma, eller därför att de är kritiska referensvärden. Av samma skäl bör Esma i detta register även förteckna EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet som tillhandahålls av administratörer som är auktoriserade eller registrerade. Slutligen bör Esma i registret även förteckna de referensvärden för vilka en behörig myndighet eller Esma har utfärdat en offentlig underrättelse som förbjuder fortsatt användning av referensvärdet. För att ytterligare minska bördan för användarna bör all sådan information också göras enkelt tillgänglig på den europeiska gemensamma kontaktpunkten.
- (21) För att säkerställa en smidig övergång till de regler som införs genom denna förordning och för att undvika att administratörer måste genomgå ett förfarande för registrering eller auktorisation mer än en gång, bör de behöriga myndigheterna och Esma ha mindre betungande ansökningsförfaranden för administratörer som redan är auktoriserade, registrerade, godkända eller erkända och som ansöker om ny auktorisation eller registrering, eller nytt godkännande eller erkännande inom två år från den dag då denna ändringsförordning börjar tillämpas.
- (22) För att ge de behöriga myndigheterna och Esma den tid som krävs för att samla in information om potentiella signifikanta referensvärden och anpassa befintlig infrastruktur till den nya ram som föreslås i denna ändringsförordning, bör tillämpningsdatumet för denna förordning senareläggas.
- (23) Förordning (EU) 2016/1011 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) 2016/1011

Förordning (EU) 2016/1011 ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 2 ska ändras på följande sätt:
 - (a) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a Avdelningarna II, III, IV och VI gäller endast för kritiska referensvärden, signifikanta referensvärden, EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet.”
 - (b) I punkt 2 ska leden g och i utgå.
- (2) I artikel 3 ska punkt 1 ändras på följande sätt:

- (a) Led 22a ska utgå.
- (b) Led 27 ska utgå.
- (3) Artikel 5 ska ändras på följande sätt:
 - (a) I punkt 5 andra stycket ska den sista meningen utgå.
 - (b) Punkt 6 ska utgå.
- (4) Artikel 11 ska ändras på följande sätt:
 - (a) I punkt 5 första stycket ska den sista meningen utgå.
 - (b) Punkt 6 ska utgå.
- (5) Artikel 13 ska ändras på följande sätt:
 - (a) I punkt 3 första stycket ska den sista meningen utgå.
 - (b) Punkt 4 ska utgå.
- (6) Artikel 16 ska ändras på följande sätt:
 - (a) I punkt 5 andra stycket ska den sista meningen utgå.
 - (b) Punkt 6 ska utgå.
- (7) I avdelning III ska rubriken till kapitel 2 ersättas med följande:

”Referensräntor”

- (8) Artikel 18a ska utgå.
- (9) I artikel 19a ska följande punkt läggas till som punkt 4:

”4. Administratörer som inte är auktoriserade eller registrerade enligt artikel 34 får inte

a) tillhandahålla EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet,

b) i namnen på de referensvärden som de tillhandahåller för användning i unionen, eller i den rättsliga dokumentationen eller i marknadsföringsmaterial för dessa referensvärden, ange eller antyda att de referensvärden som de tillhandahåller uppfyller de krav som är tillämpliga på tillhandahållandet av EU-referensvärden för klimatomställning eller EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet.”

- (10) Artikel 19d ska utgå.
- (11) Artikel 24 ska ersättas med följande:

”Artikel 24

Signifikanta referensvärden

1. Ett referensvärde som inte är ett kritiskt referensvärde ska vara signifikant om något av följande villkor är uppfyllt:
 - a) Referensvärdet används direkt eller indirekt inom en kombination av referensvärden i unionen som en referens för finansiella instrument eller finansiella avtal eller för att mäta resultatet för investeringsfonder som har ett totalt genomsnittsvärde på minst 50 miljarder EUR, i tillämpliga fall baserat på referensvärdets alla olika slags löptider under sex månader.

- b) Referensvärdet har fastställts som signifikant i enlighet med förfarandet i punkterna 3, 4 och 5 eller förfarandet i punkt 6.
2. En administratör ska omedelbart underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat där administratören är belägen eller, om administratören är belägen i ett tredjeland, Esma, om ett eller flera av administratörens referensvärden överskrider det tröskelvärde som avses i punkt 1 a. Efter mottagandet av denna underrättelse ska den behöriga myndigheten eller Esma, beroende på vad som är lämpligt, på sin webbplats offentliggöra ett uttalande om att referensvärdet är signifikant.

En administratör ska på begäran förse den behöriga myndigheten i den medlemsstat där administratören är belägen eller, om administratören är belägen i ett tredjeland, Esma, med information om huruvida det tröskelvärde som avses i punkt 1 a faktiskt har överskridits.

Om en behörig myndighet eller, när det gäller en administratör i tredjeland, Esma, har tydliga och påvisbara skäl att anse att ett referensvärde överskrider det tröskelvärde som avses i punkt 1 a, får den behöriga myndigheten eller Esma utfärda en underrättelse om detta. En sådan underrättelse ska utlösa samma skyldigheter för administratören av referensvärdet som en underrättelse enligt första stycket. Minst tio arbetsdagar innan en sådan underrättelse utfärdas ska den behöriga myndigheten eller Esma underrätta administratören av det berörda referensvärdet om sina iakttagelser och uppmana administratören att lämna eventuella synpunkter.

3. En behörig myndighet får, efter samråd med Esma i enlighet med punkt 4 och med beaktande av dess råd, fastställa ett referensvärde som tillhandahålls av en administratör i unionen och som inte uppfyller villkoret i punkt 1 a som signifikant om referensvärdet uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Referensvärdet har inget eller mycket få lämpliga marknadsledda alternativ.
- b) Om referensvärdet upphör att tillhandahållas eller tillhandahålls på grundval av dataunderlag som inte längre på ett fullgott sätt representerar den underliggande marknaden eller den ekonomiska verkligheten, eller baseras på otillförlitliga dataunderlag, skulle det allvarligt och negativt påverka marknadernas integritet, den finansiella stabiliteten, konsumenterna, realekonomin eller finansieringen av hushåll och företag i den behöriga myndighetens medlemsstat.
- c) Referensvärdet har inte fastställts av en behörig myndighet i en annan medlemsstat.

Om en behörig myndighet drar slutsatsen att ett referensvärde uppfyller kriterierna i första stycket ska den utarbeta ett förslag till beslut om att fastställa referensvärdet som signifikant och underrätta den berörda administratören och, i förekommande fall, den behöriga myndigheten i administratörens hemmedlemsstat om utkastet till beslut. Den berörda behöriga myndigheten ska också samråda med Esma om utkastet till beslut.

De berörda administratörerna och den behöriga myndigheten i administratörens hemmedlemsstat ska ha 15 arbetsdagar på sig att lämna skriftliga synpunkter och kommentarer, från dagen för underrättelsen om utkastet till beslut som utarbetats av den berörda fastställande behöriga myndigheten. Den berörda fastställande behöriga myndigheten ska underrätta Esma om de synpunkter och kommentarer

som mottagits och vederbörligen beakta dessa synpunkter och kommentarer innan den antar ett slutligt beslut.

Den fastställande behöriga myndigheten ska underrätta Esma om sitt beslut och utan onödigt dröjsmål offentliggöra beslutet, inbegripet skälen till beslutet och konsekvenserna av detta, på sin webbplats.

4. När Esma rådfrågas av en behörig myndighet om det planerade fastställandet av ett referensvärde som signifikant i enlighet med punkt 3 första stycket ska Esma inom tre månader avge ett råd som tar hänsyn till följande faktorer, mot bakgrund av det berörda referensvärdets särskilda egenskaper:

- a) Huruvida den rådfrågande behöriga myndigheten har tillräckliga belegg för sin bedömning att de villkor som avses i punkt 3 första stycket är uppfyllda.

- b) Huruvida den händelse att referensvärdet upphör att tillhandahållas eller tillhandahålls på grundval av dataunderlag som inte längre på ett fullgott sätt representerar den underliggande marknaden eller den ekonomiska verkligheten eller är otillförlitligt, skulle allvarligt och negativt påverka marknadernas integritet, den finansiella stabiliteten, konsumenterna, realekonomin eller finansieringen av hushåll och företag i andra medlemsstater än den rådfrågande behöriga myndighetens medlemsstat.

Vid tillämpning av led b ska Esma i förekommande fall ta vederbörlig hänsyn till den information som tillhandahålls av den rådfrågande myndigheten i enlighet med punkt 3 tredje stycket.

5. Om Esma konstaterar att ett referensvärde uppfyller villkoren i punkt 3 första stycket a–c i mer än en medlemsstat ska Esma informera de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna om detta. De berörda myndigheterna ska komma överens om vilken av dem som ska fastställa att det berörda referensvärdet är signifikant.

Om de behöriga myndigheterna inte är överens i den fråga som avses i första stycket ska de hänskjuta ärendet till Esma och Esma ska lösa tvisten i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

6. Esma får, på begäran av en behörig myndighet, fastställa att ett referensvärde som tillhandahålls av en administratör i ett tredjeland och som inte uppfyller tröskelvärdet i punkt 1 a är signifikant om referensvärdet uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Referensvärdet har inget eller mycket få lämpliga marknadsledda alternativ.

- b) Om referensvärdet skulle upphöra att tillhandahållas eller skulle tillhandahållas på grundval av dataunderlag som inte längre på ett fullgott sätt representerar den underliggande marknaden eller den ekonomiska verkligheten, eller är otillförlitligt, skulle det allvarligt och negativt påverka marknadernas integritet, den finansiella stabiliteten, konsumenterna, realekonomin eller finansieringen av hushåll och företag i en eller flera medlemsstater.

Esma ska, före beslutet om fastställande och så snart som möjligt, underrätta administratören av referensvärdet om sin avsikt och uppmana administratören att inom 15 arbetsdagar förse Esma med en redogörelse med alla uppgifter som är relevanta för bedömningen i samband med fastställandet av referensvärdet som signifikant.

I tillämpliga fall ska Esma så snart som möjligt uppmana den behöriga myndigheten i den jurisdiktion där administratören är belägen att lämna alla uppgifter som är relevanta för bedömningen i samband med fastställandet av referensvärdet.

Esma ska motivera varje beslut om fastställande, med beaktande av huruvida det finns tillräckliga bevis för att de villkor som avses i första stycket i denna punkt är uppfyllda, mot bakgrund av det berörda referensvärdets särskilda egenskaper.

Esma ska offentliggöra sitt motiverade beslut på sin webbplats och utan onödigt dröjsmål underrätta den eller de begärande behöriga myndigheterna.

7. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 49 för att närmare specificera den beräkningsmetod som ska användas för att fastställa det tröskelvärde som avses i punkt 1 a i den här artikeln mot bakgrund av marknads-, prissättnings- och regleringsutvecklingen.”

- (12) Följande artikel ska införas som artikel 24a:

”Artikel 24a

Krav för administratörer av signifikanta referensvärden

- (1) Inom 60 arbetsdagar efter den underrättelse som avses i artikel 24.2 ska administratören av ett referensvärde som uppfyller det kriterium som avses i punkt 1 a i den artikeln ansöka om auktorisation eller registrering hos den behöriga myndigheten i den medlemsstat där administratören är belägen. Om administratören är belägen i ett tredjeland och såvida inte det berörda referensvärdet omfattas av ett beslut om likvärdighet som antagits i enlighet med artikel 30, ska administratören inom 60 arbetsdagar efter den underrättelse som avses i artikel 24.2 ansöka om något av följande:
 - (a) Erkännande från Esma i enlighet med det förfarande som anges i artikel 32.
 - (b) Godkännande i enlighet med det förfarande som anges i artikel 33.
- (2) Inom 60 arbetsdagar efter ett fastställande i enlighet med artikel 24.3 ska administratören av det berörda referensvärdet, såvida administratören inte redan är auktoriserad eller registrerad, ansöka om auktorisation eller registrering hos den fastställande behöriga myndigheten i enlighet med artikel 34.
- (3) Inom 60 arbetsdagar efter ett fastställande i enlighet med artikel 24.6 ska administratören av det berörda referensvärdet, såvida inte det berörda referensvärdet omfattas av ett beslut om likvärdighet som antagits i enlighet med artikel 30, ansöka om något av följande:
 - (a) Erkännande från Esma i enlighet med det förfarande som anges i artikel 32.
 - (b) Godkännande i enlighet med det förfarande som anges i artikel 33.
- (4) Esma eller de behöriga myndigheterna ska utnyttja de tillsyns- och sanktionsbefogenheter som de anförtrotts enligt denna förordning för att säkerställa att de berörda administratörerna fullgör sina skyldigheter.

- (5) Den behöriga myndigheten eller Esma ska utfärda en offentlig underrättelse om att ett signifikant referensvärde som tillhandahålls av en administratör inte uppfyller kraven i denna förordning och att användarna bör avstå från att använda referensvärdet om något av följande villkor är uppfyllt:
- (a) Den berörda administratören har inte inlett förfaranden för att följa punkt 2 i den här artikeln inom 60 arbetsdagar efter den underrättelse som avses i artikel 24.2, det fastställande som avses i artikel 24.3 eller det fastställande som avses i artikel 24.6.
 - (b) Förfarandena för auktorisering, registrering, erkännande eller godkännande har misslyckats.
 - (c) Esma har återkallat administratörens registrering i enlighet med artikel 31.
 - (d) Esma har återkallat eller tillfälligt upphävt den berörda administratörens erkännande i enlighet med artikel 32.8.
 - (e) Den berörda administratörens godkännande har upphört.
 - (f) Den behöriga myndigheten har återkallat eller tillfälligt upphävt den berörda administratörens auktorisation eller registrering.

De behöriga myndigheterna ska utan onödigt dröjsmål underrätta Esma om alla utfärdade offentliga underrättelser. Esma ska offentliggöra alla utfärdade offentliga underrättelser på sin webbplats. Esma eller den behöriga myndigheten ska utan onödigt dröjsmål dra tillbaka den offentliga underrättelsen så snart skälet till att den utfärdades inte längre är giltigt.”

(13) I avdelning III ska kapitel 6 utgå.

(14) Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

(a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Användning av signifikanta referensvärden, EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet”

(b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1.En enhet under tillsyn ska inte lägga till nya hänvisningar till ett signifikant referensvärde eller en kombination av sådana referensvärden i unionen om referensvärdet eller kombinationen av referensvärden är föremål för en offentlig underrättelse som utfärdats av Esma eller en behörig myndighet i enlighet med artikel 24a.5. En enhet under tillsyn får inte lägga till nya hänvisningar till ett EU-referensvärde för klimatomställning eller ett EU-referensvärde för anpassning till Parisavtalet eller en kombination av sådana referensvärden i unionen om administratören av dessa referensvärden inte är upptagen i det register som avses i artikel 36.

Enheter under tillsyn ska regelbundet samråda med den europeiska gemensamma kontaktpunkt som avses i artikel 28a eller Esmas register som avses i artikel 36 för att kontrollera den rättsliga statusen för administratörer av signifikanta referensvärden, EU-referensvärden för klimatomställning eller EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet som de avser att använda.

Genom undantag från första stycket får Esma eller den behöriga myndigheten, beroende på vad som är lämpligt, tillåta användning av ett referensvärde som är

föremål för en offentlig underrättelse som utfärdats i enlighet med artikel 24a.5 under en period på sex månader efter offentliggörandet av den offentliga underrättelsen, som kan förlängas en gång, om det är nödvändigt för att undvika allvarliga störningar på marknaden.”

(c) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. En enhet under tillsyn som använder ett referensvärde i befintliga finansiella avtal eller finansiella instrument som är föremål för en offentlig underrättelse i enlighet med artikel 24a.5 ska ersätta det referensvärdet med ett lämpligt alternativ inom sex månader efter offentliggörandet av underrättelsen, eller utfärda och offentliggöra ett uttalande på sin webbplats där kunderna informeras om att det saknas ett lämpligt alternativ.”

(15) Artikel 32 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska utgå.

(b) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

”2. En administratör i ett tredjeland som har för avsikt att inhämta ett sådant erkännande som avses i artikel 24a.1 och 24a.3 ska uppfylla denna förordning, med undantag för artiklarna 11.4, 16, 20, 21 och 23. En administratör i ett tredjeland får uppfylla det villkoret genom att tillämpa Iosco-principerna för finansiella referensvärden eller Iosco-principerna för organisationer som rapporterar oljepriser, beroende på vad som är tillämpligt, förutsatt att sådan tillämpning är likvärdig med uppfyllandet av denna förordning, med undantag för artiklarna 11.4, 16, 20, 21 och 23.

Vid fastställandet av huruvida det villkor som avses i första stycket är uppfyllt och vid bedömningen av efterlevnaden av Iosco-principerna för finansiella referensvärden eller Iosco-principerna för organisationer som rapporterar oljepriser, beroende på vad som är tillämpligt, får Esma beakta följande:

- (a) En bedömning av administratören i ett tredjeland utförd av en oberoende extern revisor.
- (b) Ett intyg från den behöriga myndigheten i det tredjeland där administratören är belägen.

Om, och i den utsträckning som, en administratör i ett tredjeland kan visa att ett referensvärde som den tillhandahåller är ett referensvärde baserat på reglerade uppgifter eller ett råvaruindex som inte baseras på information från rapportörer som till största delen är enheter under tillsyn, ska administratören inte vara skyldig att uppfylla de krav som i enlighet med artikel 17 och artikel 19.1 inte är tillämpliga på tillhandahållandet av referensvärden baserade på reglerade uppgifter och råvaruindex.

3. En administratör i ett tredjeland som avser att inhämta erkännande ska ha en rättslig företrädare. Den rättsliga företrädaren ska vara en fysisk eller juridisk person som har sin hemvist i unionen och som efter att uttryckligen utsetts av administratören, ska agera på en sådan administratörs vägnar med avseende på administratörens skyldigheter enligt denna förordning. Den rättsliga företrädaren ska tillsammans med administratören utföra övervakningsfunktionen för administratörens tillhandahållande av

referensvärde enligt denna förordning och ska i det hänseendet vara ansvarig inför Esma.”

(c) I punkt 5 ska första stycket ersättas med följande:

”En administratör belägen i ett tredjeland som avser att inhämta erkännande enligt punkt 2 ska ansöka om erkännande hos Esma. Den ansökande administratören ska tillhandahålla alla uppgifter som Esma behöver för att försäkra sig om att administratören vid tidpunkten för erkännandet har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla kraven i punkt 2 med avseende på dess referensvärde eller referensvärden som har fastställts i enlighet med artikel 24. I tillämpliga fall ska den ansökande administratören ange vilken behörig myndighet i tredjelandet som ansvarar för tillsynen av administratören.

Esma ska inom 15 arbetsdagar efter att ha tagit emot ansökan bedöma om ansökan är fullständig och meddela administratören om resultatet av denna bedömning. Om ansökan är ofullständig ska den sökande lämna in de ytterligare uppgifter som krävs av Esma. Den tidsfrist som avses i detta stycke ska tillämpas från och med den dag då den sökande har lämnat in sådana ytterligare uppgifter.”

(16) Artikel 34 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. En fysisk eller juridisk person belägen i unionen som agerar eller har för avsikt att agera som administratör för referensvärden ska ansöka hos den behöriga myndighet som utsetts enligt artikel 40 i den medlemsstat där den personen är belägen, i syfte att erhålla

- (a) auktorisation, om den tillhandahåller eller avser att tillhandahålla index som används eller är avsedda att användas som kritiska referensvärden, signifikanta referensvärden, EU-referensvärden för klimatomställning eller EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet,
- (b) registrering, om den är en enhet under tillsyn, som inte är administratör, som tillhandahåller eller avser att tillhandahålla index som används eller är avsedda att användas som signifikanta referensvärden, EU-referensvärden för klimatomställning eller EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet, på villkor att tillhandahållandet av ett referensvärde inte hindras av den sektorsdisciplin som gäller för enheten under tillsyn, och att inget av de index som tillhandahålls skulle kunna räknas som ett kritiskt referensvärde.”

(b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den ansökan som avses i punkt 1 ska göras inom 30 arbetsdagar från ingåendet av varje avtal med en enhet under tillsyn om att använda ett index som tillhandahålls av den sökande som referens i ett finansiellt instrument eller finansiellt avtal eller för att mäta resultatet i en investeringsfond, eller inom de tidsfrister som anges i artikel 24a.2 och 24a.3, beroende på vad som är lämpligt.

(17) I artikel 36.1 ska följande led läggas till som leden e-j:

- ”e) De referensvärden som omfattas av ett uttalande som offentliggjorts av Esma eller en behörig myndighet i enlighet med artikel 24.2, och hyperlänkar till sådana uttalanden.
 - f) De referensvärden som de behöriga myndigheterna har fastställt och som anmälts till Esma i enlighet med artikel 24.4, och hyperlänkar till sådana fastställanden.
 - g) De referensvärden som omfattas av Esmas fastställanden och hyperlänkar till sådana fastställanden.
 - h) De referensvärden som är föremål för offentliga underrättelser som utfärdats av Esma och behöriga myndigheter i enlighet med artikel 24a.5, och hyperlänkar till sådana offentliga underrättelser.
 - i) Den förteckning över EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet som är tillgängliga för användning i unionen.
 - j) Förteckningen över kritiska referensvärden.”
- (18) I artikel 41.1 ska följande led läggas till som led k och l:
- ”k) Fastställa ett referensvärde som signifikant i enlighet med artikel 24.3.
 - l) Om det finns rimliga skäl att misstänka en överträdelse av något av kraven i kapitel 3A, kräva att en administratör under högst 12 månader upphör med att
 - i) tillhandahålla EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet,
 - ii) använda uttrycken EU-referensvärden för klimatomställning eller EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet i namnen på de referensvärden som de tillhandahåller för användning i unionen, eller i den rättsliga dokumentationen eller i marknadsföringsmaterialet för dessa referensvärden,
 - iii) hävda överensstämmelse med de krav som är tillämpliga på tillhandahållande av sådana referensvärden i namnen på de referensvärden som de tillhandahåller för användning i unionen, eller i den rättsliga dokumentationen eller i marknadsföringsmaterialet för dessa referensvärden.”
- (19) Artikel 42 ska ändras på följande sätt:
- (a) I punkt 1 ska led a ersättas med följande:
 - ”a) Varje överträdelse av artiklarna 4–16, 19a, 19b, 19c och 21, artiklarna 23–29 eller artikel 34 när dessa artiklar är tillämpliga. ”
 - (b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:
 - i) I led g ska led i ersättas med följande:
 - ”i) 500 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som officiell valuta, motsvarande belopp i den nationella valutan den 31 december 2023, för överträdelser av artiklarna 4–10, artikel 11.1 a, b, c och e, 11.2 och 11.3, artiklarna 12–16, artikel 21, artiklarna 23–29 och artikel 34 .”
 - ii) I led h ska led i ersättas med följande:

”i) Det som är högst av 1 000 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som officiell valuta, motsvarande belopp i den nationella valutan den 31 december 2023, eller 10 % av dess totala årliga omsättning enligt det senaste bokslut som har godkänts av ledningsorganet, för överträdelser av artiklarna 4–10, artikel 11.1 a, b, c och e, 11.2 och 11.3, artiklarna 12–16, artikel 21, artiklarna 23–29 och artikel 34, eller”

(20) Artikel 49 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

”2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.2, 13.2a, 19a.2, 19c.1, 20.6, 24.7, 27.2b, 33.7, 51.6 och 54.3 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 30 juni 2024. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast den 31 december 2028. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med ytterligare perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3.2, 13.2a, 19a.2, 19c.1, 20.6, 24.7, 27.2b, 30.2a, 30.3a, 33.7, 48i.10, 48l.3, 51.6 och 54.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.”

(b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3.2, 13.2a, 19a.2, 19c.1, 20.6, 24.7, 27.2b, 30.2a, 30.3a, 33.7, 48i.10, 48l.3, 51.6 eller 54.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

(21) I artikel 51 ska följande punkt läggas till som punkt 4c:

”4c. Behöriga myndigheter och Esma ska säkerställa att administratörer av referensvärden som auktoriserades, registrerades, godkändes eller erkändes den [Publikationsbyrån: för in datum = tillämpningsdatum för denna ändringsförordning] kan omfattas av ett förenklat förfarande om de ansöker om auktorisation, registrering, erkännande eller godkännande i enlighet med artikel 24a.1, 24a.2 eller 24a.3, beroende på vad som är tillämpligt, senast den... [Publikationsbyrån: för in datum = tillämpningsdatum för denna ändringsförordning + två år].”

Artikel 2

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2026.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande